

Lecția 2

Numărat „pe cap” în oastea Domnului

Numeri 1-2

Cei care au fost numărați pe cap în oastea Domnului trebuie să-și organizeze viața în jurul Domnului

Ziua 1 **Citește Numeri 1-2**

1. În primele două capitole ale cărții asistăm la numărarea copiilor lui Israel în oastea Domnului și la aranjarea taberei în jurul Domnului. Atunci când ne gândim la actualizarea unor astfel de texte ne întrebăm ce relevanță să mai aibă ele pentru noi?
2. Citește 2 Timotei 2:3-4. Cum răspunzi la întrebarea de mai sus?
3. Citește de asemenea Efeseni 6:10-18. Cum ai descrie lupta spirituală pe care o are de dat fiecare creștin?
4. Cei numărați de Moise la Sinai, înainte să fi deprins să mânuiască sabia de oțel, trebuiau să deprindă mănuierea sabiei Cuvântului lui Dumnezeu – să cunoască ce înseamnă să trăiești ca și poporul Domnului. Dacă și noi suntem ostași și preoți ca și ei, care este responsabilitatea noastră de căpătâi?

Ziua 2 **Citește Numeri 1:1-46 Cum se înrolează cineva în oastea Domnului?**

5. Care au fost criteriile după care s-a făcut înscrierea la oaste în Numeri? Ar exista vreo asemănare pentru zilele noastre, pentru înrolarea noastră în oastea Domnului?
6. Citește Fapte 2:1-3 și 2:36-38. Care este semnul faptului că ai fost înscris în oastea Domnului?

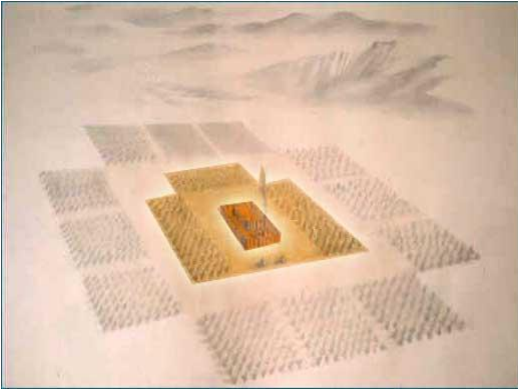
Ziua 3 **Citește Numeri 1:47-54 - Care este responsabilitatea primară a celui înscris la oaste?**

7. De ce leviții n-au fost numărați împreună cu copiii lui Israel?
8. Cum ai putea explica versetul 53?
9. La Sinai, Domnul a chemat pe întregul Israel la preoție (vezi Exod 19:4-6). Care este arma preotului conform acestui text?
10. Citește Iosua 1:8. Iosua era generalul oastei lui Israel și se pregătea să treacă Iordanul și să cucerească țară după porunca Domnului. Care este responsabilitatea de căpătâi pe care i-o încredințează Domnul?
11. Citește Psalmul 119. Vei găsi în el versete care vorbesc despre motivația, despre beneficiile și despre truda cunoașterii Cuvântului lui Dumnezeu. Ce ți-a vorbit Domnul prin acest text?

Ziua 4 **Citește Numeri 2 – Viața organizată în jurul Domnului**

12. Despre ce este vorba în aceste capitole?
13. Care sunt criteriile după care trebuia să fie organizată tabăra? Ce putem învăța din centralitatea cortului întâlnirii? Dar din faptul că tabăra era așezată pe familii și pe seminții?

Ziua 5 (zi recapitulativă)

14. Cele 10 porunci primite la Sinai se pot împărți în două părți. Prima poate fi rezumată prin: „iubește-L pe Dumnezeu cu toată inima, cu tot cugetul și cu toată puterea” iar a doua prin: „iubește-ți aproapele ca pe tine însuși”. Cum se oglindesc aceste două părți în imaginea alăturată?

15. Citește Apocalipsa 4:1-8. Cortul este o umbră a lucrurilor cerești. El conține scaunul de domnie al Domnului. În cer și pe pământ, Totul se organizează în jurul scaunului de domnie. Oare ce implicații practice are pentru noi organizarea întregii noastre vieți în jurul lui Dumnezeu?

Provocare:

S-ar putea ca, în zilele noastre, această metaforă a oastei / armelor să fie demodată și să nu exprime prea mult. În esență, textul din Numeri ne arată că fiecare din noi, în mod personal, trebuie să aleagă să facă parte din Biserica lui Dumnezeu și să se implice în *misiunea lui Dumnezeu*. În biserică nu pot exista spectatori... Ci doar oameni care au făcut din *misiunea lui Dumnezeu* prioritatea numărul 1 a vieții lor. Care este această misiune? Să fim ucenici care sunt implicați în facerea de alți ucenici.

Care sunt prioritățile în viața ta? Nu răspunde mecanic, ci analizează modul în care îți cheltuești timpul, resursele, energia... Este misiunea lui Dumnezeu realmente motorul principal al vieții tale?

Cuvinte pentru suflet: iubirea de semeni începe în familie!

Ieșirea din Egipt s-a făcut în mare grabă. Fiecare a luat ce a putut din casă și a pornit la drum alături de cine a vrut sau de cine s-a nimerit. Și așa au stat lucrurile până ce au ajuns la Sinai când, la porunca Domnului, tabăra a început să se organizeze. Acum fiecare a trebuit să se așeze lângă cei din familia lui și din seminția lui. După organizarea taberei, am putea spune că timp de 40 de ani, nimeni nu a mai avut luxul să își aleagă lângă cine își așează cortul. Înainte, dacă apărea vreun conflict, cineva putea să își ridice cortul și să se mute în celălalt capăt al taberei. Acum, însă, conflictele trebuiau rezolvate – nu mai exista altă alternativă.

Iubirea de Dumnezeu și de semeni se învață în familie. Acolo învățăm să rezolvăm conflicte, să iubim pe cei care nu se comportă totdeauna așa cum vrem noi. De aceea, când vine vorba de asumarea de responsabilități în biserică, atitudinea față de familie este un criteriu definitoriu:

„Adevărat este cuvântul acesta: «Dacă râvnește cineva să fie episcop, dorește un lucru bun», ... Dar trebuie ca episcopul ...*să-și chivernisească bine casa*, și să-și țină copiii în supunere cu toată cuviința. Căci dacă cineva nu știe să-și cârmuiască bine casa lui, cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu?» (1 Tim. 3:1-5).

„Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință, și este mai rău decât un necredincios” (1 Tim. 5:8).